

Τέταρτον, η υπουργική απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2004, σχετικά με τα προστατευόμενα είδη ζώων που ζουν σε άγρια κατάσταση, επιτρέπει τη θανάτωση, τη σύλληψη κ.λπ. ενυδρίδων (*Lutra lutra*) που ζουν πλησίον λιμνών με ψάρια οι οποίες χαρακτηρίζονται ως περιοχές αναπαραγωγής, παρά το γεγονός ότι η ενυδρίδα είναι είδος χρήζον αυστηρής προστασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος IV της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ.

(¹) ΕΕ L 206, σ. 7.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 2 Φεβρουαρίου 2011 — Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

(Υπόθεση C-48/11)

(2011/C 103/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Α Ου

Προδικαστικό ερώτημα

Λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 31 και 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ, πρέπει να τυγχάνει της ίδιας ουδέτερης φορολογικής μεταχείρισης η ανταλλαγή μετοχών, στο πλαίσιο της οποίας φινλανδική ανώνυμη εταιρία μεταβιβάζει σε νορβηγική εταιρία (έχουσα τη νομική μορφή «aksjeselskap» [ανώνυμης εταιρίας]) μετοχές εταιρίας που της ανήκει και λαμβάνει ως αντιπαροχή μετοχές που εκδίδει η νορβηγική εταιρία, όπως και η ανταλλαγή μετοχών μεταξύ ημεδαπών ανώνυμων εταιριών ή εταιριών εγκατεστημένων εντός κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Φεβρουαρίου 2011 ο Fernando Marcelino Victoria Sánchez κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 17 Νοεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-61/10

(Υπόθεση C-52/11 P)

(2011/C 103/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (εκπρόσωπος: P. Suarez Plácido)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει τη διάταξη που εξέδωσε το τέταρτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Νοεμβρίου 2010, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαίου που αφορά τα δικαστικά έξοδα και να δεχτεί την προσφυγή κατά παραλείψεως που άσκησε πρωτοδικώς ο νυν αναιρεσείων διαπιστώνοντας ότι η εν λόγω προσφυγή δεν στερείται προδήλως νομικής βάσεως.

— Ως συνέπεια του πρώτου αιτήματος, να αποφανθεί επί της ουσίας της προσφυγής, ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση στο Γενικό Δικαστήριο αφού κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή, υποχρεώνοντας τα αντίδικα θεσμικά όργανα να καταβάλλουν τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναιρέσεως:

1) Παράβαση των διατάξεων του άρθρου 44 του Οργανισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, δεδομένου ότι το εισαγωγικό δικόγραφο της προσφυγής περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση, και, τέλος, τα αιτήματα του προσφεύγοντος, τα οποία εκτίθενται με απόλυτη σαφήνεια στο αιτητικό της προσφυγής ως εξής: «να εκδώσει απόφαση με την οποία να διαπιστώσει, αφενός, ότι η παράλειψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής να απαντήσουν στην αίτηση που υποβλήθηκε με έγγραφα προσκομισθέντα στις 6 Οκτωβρίου 2009 αντίκειται προς το κοινοτικό δίκαιο και, αφετέρου, να υποχρεώσει τα εν λόγω όργανα να άρουν την κατάσταση αυτή.»

2) Παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 17 ΣΕΚ), του άρθρου 24 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 21 ΣΕΚ), του άρθρου 227 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 194 ΣΕΚ), σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 58 του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Η εν λόγω παράβαση αφορά την αίτηση που απέστειλε ο νυν αναιρεσείων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2008 με την οποία εφιστούσε την προσοχή του θεσμικού αυτού οργάνου στον κίνδυνο που διατρέχουν οι Ισπανοί υπήκοοι οι οποίοι τολμούν να καταγγείλουν την πολιτική διαφθορά και την φοροαποφυγή που παρατηρούνται στο εν λόγω κράτος μέλος. Στην αίτησή του προς το Κοινοβούλιο ο νυν αναιρεσείων είχε επισυνάψει σύμβαση υπογεγραμμένη από εξέχουσες προσωπικότητες της χώρας του —περιλαμβανομένου δικηγόρου το όνομα του οποίου φέρει το μεγαλύτερο δικηγορικό γραφείο στην Ισπανία και στην Πορτογαλία— στην οποία εκτίθεται ο τρόπος με τον οποίο όλα τα εν λόγω πρόσωπα εξαπατούσαν τις φορολογικές αρχές και τους πολίτες μέσω εικονικών και αδιαφανών έναντι του κράτους επιχειρήσεων. Η αίτηση αυτή αρχειοθετήθηκε χωρίς να δοθεί συνέχεια ενώ κανένας Ισπανός ευρωβουλευτής δεν απάντησε στις μεταγενέστερες αιτήσεις που απέστειλε προς στήριξη της αρχικής καταγγελίας του ο νυν αναιρεσείων —με δέκα ηλεκτρονικά μηνύματα— και με τις οποίες ζητούσε τη συνεργασία των Ισπανών ευρωβουλευτών για την εξασφάλιση της σωματικής του ακεραιότητας κατά των απειλών που δεχόταν.

3) Προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων περιλαμβανόμενων στο άρθρο 6 ΣΕΕ και στα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκ μέρους των αντίδικων θεσμικών οργάνων. Ο αναιρεσείων προβάλλει ότι η παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει στο έγγραφο που της απέστειλε στις 6 Οκτωβρίου 2009 συνεπάγεται σοβαρή παράβαση του άρθρου 6 ΣΕΕ, δεδομένου ότι η Επιτροπή οφείλει να προωθεί έναν δημοκρατικό χώρο συνύπαρξης για όλους τους Ευρωπαίους πολίτες, να σέβεται την ισότητα της πρόσβασης των